

mulighed for ikke kun at løse samfundsmæssige behov, men samtidig sikre, at de arbejdsløse får et bedre liv.

Vi kan skaffe arbejde til de arbejdsløse, vi kan forbedre velfærdsydelse, og vi kan standse nedslidning og udstødning, hvis vi vil det. Det er et spørgsmål om politisk prioritering, for vi ved jo, at det er stort set gratis at ansætte de arbejdsløse til at løse velfærdsopgaverne. Der er til dato ikke én, der har betvivlet det, og det skyldes, at man sparer dagpengene, at man får mere ind i skatter og afgifter, og at man sparer de sociale udgifter og udgifterne til aktivering og administration af arbejdsløsheden, når flere kommer i arbejde. Det har vi dokumenteret gang på gang, og der er endnu ingen, der har kunnet pille det regnestykke fra hinanden.

De fleste steder kunne vi nemt ansætte 10 pct. flere til at løse opgaverne, på nogle områder endda endnu flere. F.eks. foreslår vi 50 pct. flere ansatte til rengøring, så tempoet i rengøringsarbejdet kan blive så menneskeligt, at folk faktisk kan holde til det et helt arbejdsliv, og så kan der ej at forglemme selvfølgelig blive gjort rent på sygehuse, skoler og institutioner.

Det betyder også, at vi kan nedsætte arbejdstiden. Hvis samfundet stiller dagpengemidlerne til rådighed og fire ansatte på en arbejdsplads vælger at gå ned i tid, kan der ansættes en ledig som ny kollega, og alle kan få en 30-timersarbejdsuge, f.eks. ved en ekstra fridag, for en udgift på 100-200 kr. om ugen. På den anden side går den arbejdsløse, der kommer i arbejde, selvfølgelig op i indkomst og får bedre mulighed for at komme videre og få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Vi mener også, at der skal sættes langt mere gang i lokal og bæredygtig produktion. Vi ser, hvordan multinationale koncerner sender arbejde ud af landet og presser dem, der er tilbage, til at arbejde hurtigere og gå op i arbejdstid uden at få mere i løn. De presser også vores miljøpolitik: Strammer I miljølovene, jamen så flytter vi. Der er altså brug for nye arbejdspladser, og vi mener, at der skal sættes på økologi og satses på omstilling til vedvarende energi, så vi kan få nye arbejdspladser. Der skal gang i støtteprogrammer, forskning i og udvikling af vedvarende energi. Det kan være bølgekraft, det kan være brint, det kan være vindmøller osv.

Vi kan også og nok så effektivt fremme en omstilling ved at lade den offentlige sektor gå i spidsen. Vedtager vi f.eks., at alle offentlige kantine og køkkener fremover kun køber økolo-

gisk, kunne vi give den økologiske omstilling et mægtigt skub i den rigtige retning, og beslutter vi, at alle offentlige myndigheder om 3-5 år kun må købe vedvarende energi, vil vi selvfølgelig fremme den omstilling, der er vigtig for miljøet, og som vil give ny beskæftigelse på præcis samme måde, som vi så med vindmølleeventyret i sin tid.

Der skal altså også mere gang i voksen- og efteruddannelsen, og vi foreslår, at alle får ret til 2 ugers uddannelsesorlov hvert eneste år. Orloven kan holdes i kortere eller i længere perioder, men for hver 26 medarbejdere, der tager 2 ugers orlov, giver det sig selv, at der er behov for at ansætte én ekstra for at kompensere for de uger, hvor de andre medarbejdere er på efteruddannelse. Den investering kan slet og ret finansieres ved, at arbejdsgiverne betaler 1 pct. af lønsummen til en uddannelsesfond, og at samfundskassen samtidig bidrager med de sparede dagpenge og sparede omkostninger til at administrere arbejdsløsheden.

Kl. 17.55

Med vores forslag om at fordele arbejdet nås der fem vigtige mål på en og samme tid. Der opnås for det første en forbedring af levevilkårene for dem, der kommer i arbejde; altså en skrotning af den meningsløse tvangsaktivering af arbejdsløse. For det andet en forbedring af velfærden gennem det, at der kommer flere ansatte, hvor der er behov. For det tredje at vi fremmer en bæredygtig og økologisk udvikling. For det fjerde at vi faktisk får hævet verdensniveauet, også for dem blandt lønmodtagerne, der i dag er ufaglærte. Og for det femte: Sidst, men ikke mindst en mindre udstødning fra og nedslidning på arbejdsmarkedet, så vi i fremtiden kan undgå, at 800.000 står udenfor.

Der er altså gevinst på alle hylder, og det er vel at mærke uden, at det koster de offentlige kasser noget væsentligt. Som nævnt i gennemgangen er forslagen stort set selvfinansierende, og vi vil spare på udgifter på det sociale område og inden for sundhedsvæsenet for ikke at tale om, at menneskelig ærgrelse forvandles til menneskelig glæde.

Det er jo oplagt, siger masser af mennesker. Men hvorfor gør regeringen det så ikke? bliver vi spurgt. Ja, det er sådan set heller ikke så nemt at forstå, men der er en forklaring, og forklaringen er, at en sådan politik ikke vil gavne de rigeste i Danmark, og at den strider imod liberalis- mens grundværdier.